
پن اٹ اللہ پاک ناہرا بھاز مہربان ونہایت رحیم ءO

الف ب
احمد نعیم

ALIF BAY
AHMED NAEEM

کتاب ناپن :-
نوشٹوک :-
پروف ریڈنگ :-
بہا :-
شینک سال :-
چاپ جاہ :-
سرپنہ

الف بے
احمد نعیم
عبدالرازق ابابکی، شونکار تیلار
100 روپی
2018ء
آماچ ادبی دیوان مستونگ

پن اٹ :-

شہید عادل جان، حافظ مُنعَم جان، محسن جان آستا کہ ہر اقلک داسکان زندانا
شاد کامی تے خفتو یسر کہ اللہ جان او فنے بڑنگا۔

پن اٹ :-

تینا لمہ ججانا کہ اونا پدین آسجانی دنیاٹی محنک او مخفنگ ہیل کریٹ۔

پن اٹ :

بھلا ایلم مولانا محمد جاوید لہڑی نا کہ اونا راہشونی ٹی زندانا سخت انگا کسرتا دلویرٹو
تے پوہ مرسہ گام تنگ آسان مس۔

پن اٹ :-

احمد نعیم
صنعت تو شیخ
حامد گل

ا اخہ در لفظا کو نا زیبا ہنہن
ح حال تینا مہرائی دن پاسہ نی
م مر کروئے کل غم تے رب نما
د دون او خوشی زندگی ٹی شاسہ نی
(احمد)

شاعری

ہر گلہ اُسٹ اٹ کتاب اس منے
شاعری نن کن عذاب اس منے

پا کرو اصلاح دے شیئر ء ننا
ہر اُسٹ داڑے نواب اس منے

اُسٹ ہشنگ پانہ ہر ہیٹ ء سفا
دا چوہ پارہ رباب اس منے

دے انا دِشتار ءِ تس دوٹی کنا
پارے دا مہالو گلاب اس مسنے

پارہ دون ءِ ہیت کیسہ نی چڑہ
اُست ائی نا ہم زراب اس مسنے

پاتوس اے محفل آ انتے کنے
چاوہ ایڑے پین حساب اس مسنے

.....☆☆.....

هٲل والا

اى خنو گر شار اٲى دا امبل اس
پاوه ته اف خوك اٲى هچ هٲل اس

بهاز لگانه كنه دك هٲل آ
كنگٲ اى هٲل آبيٲ بنٲل اس

اوكه دون ء چم كره كن تو وله
تكسه سٲاٲ اوده خٲل اس

اونا كل كُننگ اسه كُنڈ آن دا
دا كنا دك ايس اوڑا چوٹل اس

.....☆☆.....

محفل مشاعرہ

باغ اسے نا نیام ائی محفل مرے
پین مف بیچ مزہ اس حاصل مرے

ہر اسے مصرعہ تو انگور اس مرے
باغ والا ہم زرس عادل مرے

قافلہ اس نن جوڑ کینک دا وڑو
نن مسافر باغ وا منزل مرے

شیرِ پابو نم ہشوک ءِ ٹو ءِ تے
زے دن کہ او نوا بزدل مرے

دُزکی ٹی بڈ اسٹ ءِ ایتے نی
اے کہ ہرفنگ اٹ زرس قابل مرے

.....☆☆.....

(سید آغا حبیب اللہ شاہ چشتی ناگوری آباغ کلی چیوٹی شون ادبی
دیوان چیو بیٹ نا محفل مشاعرہ غان پر نوشتہ کنگا سال تے کنے
یاداف)

ناس اَنانِشہ

نہ مفک ہچ، پین اسہ بیمار کیسہ
نی سفت ۽ ناس اَنانہ ہر وار کیسہ

جیب ۽ تینا پر کریٹس دا وڑاٹ
نہ خنہ کس ناس اَنانہ واپار کیسہ

داڑے مچے کم کرک نی ناس ۽ تینا
ہر اسہ نی جاگہ ۽ قدار کیسہ

ناس کیسہ ہیت کپہ پپہ مرک نی
ہیت کیسہ دروشم آ تْف بار کیسہ

سو تیان نا لیار کیرہ نشہ والاک
انت اکن نشہ ننا بے کار کیسہ

کے خدا جیب آتے ہڑتوم آ سلامت
خلق اسے نی ناس انا بازار کیسہ

.....☆☆.....

ناس نانشہ کروک آ خواجہ گودی تیان بشخنداری ٹی

ارمان

غیبی ءُ کندوری اس تالان کر
بہشت نا حور اس کنا مہمان کر

ہر اسہ نول آن باخو اس کنیو
حور انا چند ءِ زرس حیران کر

خشک میوہ پرس اٹی تینا اَ تے
اے تا پرغنگ ءِ زرس آسان کر

پستہ ہم کنڈک کے ایتے او کنے
کل ء اونا چند آ بس تاوان کر

دیو پئی، چگلک و دُوخوار ء تے
داحہ اودے زیادہ نی نادان کر

شیرِ اسے ہم اُست انا ارمان اسے
دون ء پورو اے خدا ارمان کر

.....☆☆.....

زڪام

بامس ۽ دا نما سلام ۽ هر
بھاز بے پڙده نا زڪام ۽ هر

ختس دون ني اسل چرپي
خلکنس اينو كل ۽ بام ۽ هر

كاخ كوخ ۽ نما كچاري ئي
دا همو بيش بے لغام ۽ هر

مرک چاوه خدا نا دوٹی ء
دم نما بامس آن جام ء ہر

دے ہننن ء دوا کہ ایتک نے
ہرفسہ اونا کنڈ آ گام ء ہر

.....☆☆.....

هُورڪ انڱا بندغ

اُو مقابل جى و جان اس کيره نى
مڪر انا تينا نشان اس کيره نى

بچ مفڪ دو آن اوتا جند انا
مُرْعُن ءُ وا امتحان اس کيره نى

مهربانى دن مرے ڪپ تے خدا
نرہ دون ءُ مهربان اس کيره نى

دُڑہ کُٹو نی کف تا دے منہ
پنچ دے اٹ بھلو خان اس کیرہ نے

کینے کوٹھی بلّہ نا ہم نہ بر
یا تو بھلو بے زبان اس کیرہ نے

قدر ء تینا چاسہ ظالم کپہ دن
جوغن آنبار ء رزان اس کیرہ نے

.....☆☆.....

شاعری

تیرہ اتنے خنگلوک آ پری تو اختہ اُس
شاعری نے تون یا نی شاعری تو اختہ اُس

کس اناخن تا خلوک اُس کس تفک نے زلف اٹی
ہوغسہ ناچوڑ وا ہم دلبری تو اختہ اُس

نی پتک آتے غریب آتا کروسک بڈ امہ
نے آ تمانے چڑہ تینا بری تو اختہ اُس

چا تئني مچي اگه ني كيس داوڑ جوان اف
يا كه پڙڪ يا كه پڙڪ نا ڏري تو اخته اُس

خاچفوس دتا پٽا ۽ آبريشم تا نج آ
ني تو بس تينا سڙوڪ انگا ڏري تو اخته اُس

.....☆☆.....

پیرہ ہسپتال اٹ

اتیرہ ہسپتال آ دال ہڑدے
ہرا یکا سلو دا حال ہڑدے

چُو دُرد اس تو اف دا پیرہ نا، نا
سُرک خن تٹ پلوک آ مال ہڑدے

پخیر آتے کہ دا مس روزگار اس
کہ شاغفک تا پیرہ پال ہڑدے

خنه گر پاٹ اسے او ہسپتال اٹ
ارے نرس آتیکن جنجال ہڑدے

اسہ وخت اس زکات ء نم تقیرے
مریرے پین ہم کنگال ہڑدے

.....☆☆.....

ڈیورس

دیر پچانے کہ لوکل ٹیٹ ڈیور مسونس
زیبل آتا شوک ائی نی چاوه بے در مسونس

جھپی نی مسونس وا ہر کلینڈر غصہ ء
پنجہ غاتا کیرغ اٹ نی یار اکثر مسونس

کوک واتوڑ بلہ غاتا نی ولے افیس پا
کھڈاسے ٹی سات اسے کن چاوه اندر مسونس

ہر اسہ بٹن نا رنگی ایکا لگڑ ہلکس
پارہ ایلو ڈیور آتا داسہ ہمسر مسونس

نیم کلو نا چوٹ ہڑدے کہ تمے نا پخ آ
بڑز بالاد اس اول نا داسہ مندر مسونس

شیر ائی نا نعیم ہر نی سنی اس بسنے
چاوه آخر داسہ ٹولی سیٹی ممبر مسونس

.....☆☆.....

خوش تازہ

نن اگہ نے سلام کپن سیٹھ!
تینے لنگڑ مدام کپن سیٹھ!

پوشک اس ایت غڈو اس وڈا
نن امر پاکہ وام کپن سیٹھ!

نا مرے خیر اسے مفک ہیچ اس
تینا باخو ء خام کپن سیٹھ!

نی تو دکان اسے نا مالک اُس
تینے غم تا گدام کپن سیٹھ!

خوک ای مسنٹ چخیری آن
ہر کس ء رام رام کپن سیٹھ!

.....☆☆.....

نشان تروک

بھاز بڑا ہنوک آ زو تمک
شوم دا نا خنوک آ زو تمک

وار آ آدینک اٹی ہرک تینے
تینے تینٹ سُرُوک آ زو تمک

ہنگلان اُس چڑہ خچر تے نی
ہلی آ پد ہرُوک آ زو تمک

گاسلیٹ آتے کنگننس خوش اُس
پاسہ جام ء کنوک آ زو تمک

کاسہ ہن بارن ء کسر سیٹی
پچھڑ اٹ نَت تخوک آ زو تمک

پارہ کاٹم کرینے او، ورنا
ٹوپ اونا سڑوک آ زو تمک

.....☆☆.....

نیم حکیم خطرہ جان
نیم ملاحظہ ایمان

دا خراب ءِ چند انا ایمان اکن
لکھہ تعویز ہر انسان اکن

کس ءِ اولاد ایتہ تعویز اٹی
کس ءِ تعویز ایتہ جانان اکن

رب انا قرآن ءِ دا وڑ کپہ ہر
ہر اسٹ ءِ لٹہ قرآن اکن

لوڙپہ دن نی بزرگ آتا پن ۽
داوڑ ہم تو جوان اف انسان اکن

ده هزار ایتے علاج ۽ کیوه نا
پاسہ بتگ ۽ بلہ نا جان اکن

نیمہ ۽ او چا حکیمی ٹی ولے
نیم ملا ویل اسے ایمان اکن

.....☆☆.....

سئیکل آتیا پئیک

دا اراده ۽ کریسن شان ائی
سیل کینہ مش تیئی دامان ائی
باسکل آتے هگلن بولان ائی

دا گنوی اف هشاری ۽ ننا
بے کراء بے تیل سواری ۽ ننا
تف چوٹ آتے نی پادان ائی
باسکل آتے هگلن بولان ائی

کولپور اسکا جوان ءِ دَک اس تس ننے
اُوکا موم شنبی وا چک اس تس ننے
تینا ممت آ وا نسن آن ائی
باسکل آتے هگلن بولان ائی

ایکا موم دانگی هرا تم بسنه
چار پیڈل خلکنه وا توُسنه
اخته نسر مخ تتو کس ران ائی
باسکل آتے هگلن بولان ائی

سینه غاتا خیر خیر نس دا وڑ اٹ
کتسه اللہ و پیر نس دا وڑ اٹ
پنت ہلکن مش تیٹی دامان ائی
باسکل آتے هگلن بولان ائی

خرمہری

اسہ دروازہ ہم نیام آن ارٹ ء
نا ہم ایلی ہر داخہ چٹ ء

خلے کس پیشن اٹ بس پاپہ تے ہج
اگہ ایلم چڑا تو کشہ لٹ ء

اسٹ آ پیرہ یکا ریڈ کپک
بہا کر پیرہ نا ایلو چوٹ ء

اسه تاك آن امه پيل ء اتيسه
مله دروازه نا نى ايلو پٹ ء

امه خن شيف ڈكپ خن تے تينا
ترو كوپه امه ايلم نا كٹ ء

.....☆☆.....

پڙخلوڪ

تف مچوٽ ء خدا دفر داڙے
رد مرے اونا هر کسر داڙے

هيت ائي ني خليه نابود ء
کتنے اودے هچ تفر داڙے

اونا مون آ گرو مرے ہم تو
سخت وا ہم اونا نظر داڑے

ہیش انا ڈول آ مچ مریرہ او
کس گئے پا امہ شکر داڑے

.....☆☆.....

بجاری عشق

بجاری عشق انا ڈنگ آن توبہ
بٹک نے بڑز انگا دنگ آن توبہ

اگہ زم زم تا چک ء نی خناس
کرک لڑد انگا دا بنگ آن توبہ

ہلیسہ لٹ ہل نی مڑد اسے آن
دا نیمہ نیمہ نا جنگ آن توبہ

ہرا دروشم ارے نے تو شکر کر
کریم آتا ہمو رنگ آن توبہ

خڑینک آتیٹ اُست ء سلسما کر
نوا لگے نے دا زنگ آن توبہ

داڑے ہندن مریک

کِشکا کس نا گڈی لوٹ ء
مون ء مل نی انتے موٹ ء

دا مخلوق ہم ہندن دنکہ
خیر اٹ چیل مون آ بوٹ ء

داڑے کس نا تہہ ء ہرپک
لپ اس لگپ تینا سوٹ ء

پینہن مون ء پڑہ اف ہچ
دن چا داڑے ہر کس کوٹ ء

نت تا سیک ء پیری کشکا
دیچا سر کے گول آ شوٹ ء

.....☆☆.....

کنا بیٹھک

بھاز خوش لَسٹ کنا بیٹھک اسے
تھوٹ دا بھاز بھلو دَک اسے

سہب بیگہ ہر کہ مہمان اس ارے
دون ءُ بندغ نئے کہ اوتے شک اسے

پاپرہ ای رحمت ءِ زحمت اسل
پین نا باخو نا وا پین ءُ چک اسے

او برنج آتے کنا کل ء درے
نے مفسّہ پارے دا تو پک اسے

پڈ اکن دا ہیت ء ہڑدے کیک او
نئے کہ داڑے پشہ سے نئے کک اسہ

.....☆☆.....

ناظم سٹی

انتخاب آن ہر تے مہالو ناظم ءِ مظلوم اسے
کٹے ولد اخن تے پاسہ ناظم ءِ یا شوم اسے

تینے پلک ہم نے زور اٹ جاگہ ایتک کاراٹی
اے درو نا ہر بلا اینو ہمہ معصوم اسے

خنتہ نے لیو اس ننا کوٹھو اسل ہچ عمر اٹی
ککڑ آتا اونا کڈی اینو ہر تے روم اسے

جند انا تے نن برام آ مُنجر اس ہج ختون
مار انا تے ششہ غا ہر بھلو دام و دُوم اسے

نی کنیسہ فنڈ ۽ درگن دن تو کپہ جوان اف
زندہ غا نی پیرہ ۽ لکھانسک مرحوم اسے

.....☆☆.....

سنگتی

اُسْتِ ءِ پَرغا سَنگتی تُی سَنگتِ اس
گُٹھے تینا گلی تُی سَنگتِ اس

پنجہ اس الو بیش اسے نا گوندہ نَس
دون ءُ جلا زندگی تُی سَنگتِ اس

ہر اسہ چوک آ سلوک ءِ کوک تے
ہلکنے ساہ ءِ تڑی تُی سَنگتِ اس

اگر ایڑھ مس تے تو انت اس مریک

اگر مس تے ایلم برائی مروء

اژدھار اس افٹک خوار اس مرے
دوتے شانانے نری ٹی سنگت اس

ای تو نراٹ اوتا مچ و پنجه غان
خلکرک شش بندگی ٹی سنگت اس

.....☆☆.....

جوانی مرے تو.....

شار اٹی بشہ نی شکر شکری
شاد اڑزان مف امر شکری

ہیت ولدا ہنن ء کل کیرہ
بورہ نا ہم مفک خبر شکری

ہیٹ اتو تینا چیڑ تے دیتھ
شاد ہڑو ء اونا دغر شکری

خواسہ کیوک شکر نا دکان اس
بس منہ تور کونسلر شکری

پین ہیٹ اس نعیم کر داسہ
بس چڑہ غا شکر، شکر، شکری

.....☆☆.....

بے ہمت

پہہ مرہیک وخت ءِ شالہ بئش مرک
سُہب انا نی مچے مالہ بئش مرک

کے تئے شیطان دا موکو نا وڑ
باٹغ آ نا کیک جالہ بئش مرک

پال انا ناچوڑ داخہ شوق ءِ نے
ککڑ آتے کیسہ یالہ بئش مرک

وخت انا نى كوپه غا توسس گرا
هرف اونا ٹوپ ء لاله بش مرک

رزق ء تينا مش تيا شاغفپه نى
هوغسه وا كيسه ناله بش مرک

.....☆☆.....

نخن ٹپ

نا دوا مرے تو دالٹ اٹی نے دا پنچہ پنچہ امر کرو
نی تو نرسہ سٹ سٹ اٹی نے دا پنچہ پنچہ امر کرو

نی خلیسہ بس چڑھ لاغرء نی دا سبر آتو ہر تینے
دیکھ کے نے تینا اونٹ اٹی نے دا پنچہ پنچہ امر کرو

نابت ء دا بھلا امر کرو نہ بریک دوٹی نہ خمب اٹی
نی تفنگسک دیکھ کٹ اٹی نے دا پنچہ پنچہ امر کرو

نے خبر مرے داوطن نامل داوطن نامش تیکے زندہ ۽
نے دودیفے کس بھلاپٹ اٹی نے داہچہ ہچہ امر کرو

نے خدا خلی نی بھلامفہ نی داخلق کہہ واہنگل اس
نے خلیر تُول آتا وٹ اٹی نے داہچہ ہچہ امر کرو

.....☆☆.....

غریبی

غریبی غریب ءِ ملنڈ اس کرینے
سفا بس مِشی ءِ کلنڈ اس کرینے

غریب آ روادار اف مِوچ اسے او
نراز ءِ تینا بھلو پنڈ اس کرینے

امیر آتے مولا امیری ءِ بشخا
غریب ءِ تو ہر جاگہ منڈ اس کرینے

اسل سیر کپک دا حق خور انتے
ننا ہم چڙھی ء کنڈ اس کرینے

خنا بس کنے سخت ء جیب اٹ نظر تے
ہرا کنکے راہی او فنڈ اس کرینے

کنا ہیٹ ہم اونا دو آن چپ اف
خدا کپ کنا ہیٹ ء ونڈ اس کرینے

.....☆☆.....

بائی لالا اُست اٹ صد بلا

بزرگی ریش دا دستار اُئی اف
ہننن انگا منہ گفتار اُئی اف

تفک سردار ہم دستار ہڑدے
ہمو جوانی ہلہ سردار اُئی اف

خدا نا کاسہ نی ہر سال بیت آ
مسیت اس نا ولے دا شار اُئی اف

إرا رنگی مفہ دا زیب کپک
وفا دون انگا بچ دلدار ائی اف

نعیم او دے دسو ء پھل دون ء
ہمو پھل گیشتری گلزار ائی اف

2

.....☆☆.....

3

سردار

ہسُون آ ہور اُئی دو سخت کیسہ 5
نی منڈ ءُ بیش اسے وا رخت کیسہ

تینا دستار نا ول آتے کن نی
چناتے درپہ در بے بخت کیسہ

تینا مار ءِ کرینس پنڈر اس جوڑ 6
غریب ءِ لنگڑ و نا وخت کیسہ

نئے داڑے زرس پتکیم انا اف
نی زی آ تحت انا وا تحت کیسہ

.....☆☆.....

بل

کاغذ اس کئکے کنا سرکار انا بس
چا کنا لئح شیف ائی کتار انا بس

ہلکنے کوڈ اٹ پنا کہ خوش مروء
نہ ولے او نمب ائی گفتار انا بس

عشق

عشق ای کپرہ کنے اے

دا وڑ ای تپرہ کنے اے

نے کنا دُرسہ گڑا دُڑہ

ای نے آ ہرُپرہ کنے اے

پارہ غا نا ردی ائی بسٹ

پرس ے نا دپرہ کنے اے

فریبی

مکر اٹ داخہ زور نس ناچوڑ
نے دے پارے کور نس ناچوڑ

سادا تا ہم بے قدری ء
دے پانک نے مور نس ناچوڑ

انت اس تس او کنگن تے نن
دے وا پارے سور نس ناچوڑ

جاتو ایہن بدنام ء بس
بندغ بندغ خور نس ناچوڑ

.....☆☆.....

مشاعرہ

گل اس یار آتا اینو مچ ء ولدا نا
پدا شاعر کرینو مچ ء ولدا نا

اسٹ کل مسخت ء چار لوز اٹی پارے
اسٹ باریم کیلک مچ ء ولدا نا

نرینہ

صنم تا رند اُئی ہر سات پارہ
نرینہ ءِ چُک نا ذات پارہ

اگہ دلبر ہرا اوڑا اسپکا
چڑہ بس کیک اوڑا جات پارہ

محبت

محبت ہر امہ بے قدر ءِ داڑے
بغل ٹی فیشن آتا قدر ءِ داڑے

محبت ہر غریب آ لنگ ءِ ہندن
پدا دروشم تے ہر وڑ رند ءِ ہندن
خناکہ بندغ ءِ ڈکا کہ تینے
ہلوس تے تو بس چکا کہ تینے

محبت پیسہ غاتا بل ائی ء
سرٹوک آ سینڈل آتا شل ائی ء
محبت پرس انا چٹل تیٹی ء
تفوک آ پیسہ نا بندل تیٹی ء

محبت ہم ہرا بٹ ہراٹے
مٹوخ ء کل سرہ توسٹ ہراٹے
محبت ء زباد اٹ پوڈر آتا
چلکوک آ توار اٹ موٹر آتا

محبت سیکلاں مر کیک تینے
کرک کوک اودے وا گر کیک تینے
محبت دن امر بے مون مس
امیر آتون انتے گون مس

.....☆☆.....

روچہ خوار

ہر شام آ کر سحر و لے روچہ بیچ مفک
دے آن چک چور و لے روچہ بیچ مفک

کندوری نا وڑ ء دا بغل جولہ یار انا
جیب آک ء تے کٹور و لے روچہ بیچ مفک

ہستین سر خلیک سفا پڈ اکن کہیک
چٹگ ء امچور ولے روچہ ہچ مفک

او باملنگ نا وخت آ بسٹ کیک سرتے
دن کیک او ضرور ولے روچہ ہچ مفک

.....☆☆.....

آستونک نادوشه

مهربانی دون ء تینا خیش کیک
دشمن آن ہم مهاله کٹک ریش کیک

شیر و پیل ء زرن دا سخت اف
مسخره ٹی پا کہ بندغ نیش کیک

بادشاہ نا بادشاہی مش مرے
شش برام ء داسہ نا درویش کیک

نن ہر اتم کوٹ کینہ شام انا
سہب انا یئی وا روش پیش یک

.....☆☆.....

حیرانی ٹی حیرانس

زندہ منگ اچہ زور ءِ پہہ مہ تے
دون بائی کپہ ہور ءِ پہہ مہ تے

جاگہ اس ہیت آک ءِ تینا پڈ انا
جاگہ اس لیڈر نا کور ءِ پہہ مہ تے

نعے اسٹ پارہ و نعے پارہ مسٹ
چار انا پن داڑے فور ءِ پہہ مہ تے

داوخت انا مجنون

بندغ آتا بندغی ہم چنڈ مس
عشق ہم پن آتے شولا مُنڈ مس

عشق ائی مجنون عاجز مس ہنا
داسہ نا عاشق صنم نا، لُنڈ مس

عشق معصوم آ امہ فریاد کپ
پد تے آخر چڑس اسے نا مُنڈ مس

قیس رُلاکہ سدا مَش خَل تیٹی
داسہ نا عاشق نا جاگہ کُنڈ مس

.....☆☆.....

پیروڑی

پُٹ آتے شولسا شولان ہوعان
تڑے کوٹ ءِ ننا جانان ہوعان
تینا تیٹ زی ءِ ازان ہوعان
ہران آدینک ائیٰ مخان ہوعان

زرں حجام ہم کٹانے وا
نن ہم پاکی ءِ تے دُزان ہوعان

سدا سچُ آتے تینا پالفینہ
اسہ دے کُو ائی تمان ہوعان

متو مچُ پین پیسہ نے کے دلبر
نما اے کُلگُ ءِ پرغان ہوعان

ہمو میل ءِ درے شوم اِنگا خرما
پن ءِ تے ایزک آ لکھان ہوعان

نن ہوغانہ نعیم او چُپ نسک
نچ اٹ تے چیل اس سٹان ہوعان

.....☆☆.....

پروفیسر اقبال ناظر نا کتاب ”پن ریچ“، آن ہلوک آ شیئر
(دتر شولان بس ارمان ہوعان..... گہس نا ہجر ائی جانان ہوعان) نا پیروڈوی

پروڑی

کاٹم تے مش تھینے وا خرکار اَسے آنبار
ڈکپ گڑا امہ تینے دِستار اَسے آنبار

جانان ۽ مرے جی کہ امہ شام تدینک
دا شوم تو پرنگ سفا کمبار اَسے آنبار

ہر جاگہ خناس نی ننے توک انا دکان
اینو تو کنفوس نی غمخوار اَسے آنبار

باخوس اسل کنپ سدا مش تے خلا سے
بندغ دن ء درکار ارے سیامار اَسے آنبار

چچی کہ وڑپک نے تو کر پین برام اس
ہر نن نا تدینگو گڑا زمبار اَسے آنبار

.....☆☆.....

ڈاکٹر منظور بلوچ نا کتاب ”استارخس تیئو“ آن بلوک ایشیر
(کائیک چڑہ لوپ دادستار سے امبار.....انصاف تو سترے صفا دستار سے امبار) نا پیر وڑی

غریب نامرض

غریب ۽ اِل یا کہ کاو کیک اَک
گڑا ہر کس تو ہر تے غاو کیک اَک

غریبی ہم بلزیر آ بٹک دن
سفا ہر مرض انا بنداو کیک اَک

سنگتی ناشرطت

سنگتی کیسہ گڑا وا وا کرک
بنٹس شیرِ ءِ کنا وا وا کرک

ایتوہ روپیس ہر وا وا کے نے
با کنا دیتھہ سُرا وا وا کرک

خلق اُئی وا وا تخر کل نا پن ء
مون اُئی نا کس ہرا وا وا کرک

کس اگہ نے آچوانی چپ کہ بس
مچے او مونی ہنا وا وا کرک

شاعر آتا جیب انا چابی ء دا
پیہہ خوا او کہ چڑا وا وا کرک

.....☆☆.....

ہیرون و خزانہ پٹنگ نانشہ

کنگر سفا دتر تے بندغ نا چا بدن نا
دا جوفہ سے خزانہ اے نشہ ہیرون نا

اے یار کیک سودا بوٹ آتے پیرنا ہم
دا یار نا خلوک ۽ خن کلک اٹ وطن نا

دا عمر ۽ کنگو جن آک اے نا پُلوس ۽ دشمن
قصہ تا کل اسٹ ۽ بس فرق ۽ دے ون نا

زمانہ بدل مس

پر خ افک بیش انا کفتار انا
رنگ اسٹ ء چٹ انا سیماار انا
بندغ آ تما اثر سہدار انا
اف نشانی افسر و خرکار انا
طب بدل مس کل انا چا وخت اتو

کشرہ نا اُست و بک ء بندغ آک
خلکن ء جاتو نا رکھ ء بندغ آک
الره خرما کے زک ء بندغ آک
بزغر ء پارہ مَلِک ء بندغ آک
طب بدل مس کل انا چا وخت اتو

.....☆☆.....

بے چہٹی

خلکنس بگٹی ءِ نی پورا گتے
نے آ دا چٹی ءِ نی پورا گتے

کستوس بگی نا چکنگ آن او
اوتا پد بیٹی ءِ نی پورا گتے

جل تا مومن ءِ تورسہ نا چوڑ امہ
ہر اَسٹ سٹی ءِ نی پورا گتے

نا خدو نا ڈوك انا هم بدلہ ٹی
اینو کس پٹی ء نی پورا گتے

.....☆☆.....

زن غلام

لمہ ءِ بچ حق متو دا مار انا
مار رہ ءِ ہلکنے دلدار انا

اے کہ لوت اس پرس انا جہ ہر فلک
اے دے پانک گودی ءِ دا شار انا

نختنے کاباڑی ءِ جوانی ائی
قصہ غاتے کیک وا بازار انا

هر مرض كن گولى و شربت ارے
اف تو گولى دا مرض كن سار انا

ده نعيم ءِ پا گنوك اُس انت نى؟
رند ءِ نى هم هلكنس جبار انا

.....☆☆.....

نی.....! دن تو کر

کرینو عمک دن پلوٹ ننے
دیر مستی ترو ء ریٹ ننے
اُسٹ اٹی تینا جاگہ ایتے نی
یا کہ دہ پُچھ اسے ٹی پٹ ننے

ہن ہڑے

تسونس پا اخہ شوندارى كنه
سببلاں ببس تو اف سوارى كنه

ناظم اس يا نكرى و مير نى
تسنه پا انت نا يارى كنه

پروڈی

لنگڑی پین ء اے سخا پین ء
اے پُرس ء کنا گُرا پین ء

دن تو کاریم پین ہم بھاز ء
کیو کودک ء تے لُخا پین ء

کیرہ دنیا ئی مہر دن تو کل
انت اکن نا ولے وفا پین ء

اُسْتِ ءِ رِفِوْطِ اِنْتِ اِیْ چَاوَه
شَوْمِ اَنَا جَنْدِ اَنَا رِضَا پِیْنِ ءِ

چِچِیْ کِیْکِ اَوْ حِیَاْتِ اُنْ نَنْ
پَا لَعِیْمِ ءِ تِیْنَا سَفَا پِیْنِ ءِ

.....☆☆.....

پرفیسر عتحوار حیات ناشینر (دوستی پین ء اے وفا پین ء..... مہرنا دلکشا نگاہ پین ء) ناپیروڑی ہر ادے محمد
عالم مسرورتینا ریل اسٹی پارینے۔

سانگ

ننا بخت اُٹی دون جائی مرو ء
ننا ہم اُسٹ اس اُرائی مرو ء

اُرا ناتے کل رکھ و چیٹ ء کنے آ
دا سالم بس اوتا سپائی مرو ء

کرور ہر اسے عنید آ او ٹوپ کن کے
دا مہر اوتا کن تو سدائی مرو ء

بدن خل انا گن نی گولی ہنک بس
کسر تا وا اخہ چڑائی مرو ء

نعیم اونا ششہ نا اُست آن ہنپک
ہمو ہن کہ داسہ چنائی مرو ء

.....☆☆.....

ایونے دے دیگرے

نا خلق ائی وا شام ائی
ہلپس نئے الزام ائی
حالت خراب امہن ارے
لکھپس پن ے بد نام ائی
نا دو انا چا خن تیا
دے اس گنینه پام ائی

”ایونے دے دیگرے
پگہ نوا وار اس برے“

دن کپ خدا نا شار اٹی
پتلونی آتا جار اٹی
دُزی نا کیس اٹ او ہلیر
فوٹو برے اخبار اٹی
داڑان مالہ جوان ہمو
ای مہر کیوک سار اٹی

”اینو نئے دے دیگر ء
پگہ نوا وار اس برے“

نا مہر اٹی دا وڑ مرے
نئے جوڑ نئے کس بڑ مرے
نئے میوہ نا سیخا نا نئے
دن بارن انگا لڑ مرے
دا کل ء تو جون آ سہو
مہر اٹ کہ بندغ خو مرے

”اینو ننے دے دیگر ء
پگہ نوا وارس برے“

نا مہر اٹی کس شہر مرے
ہر بندغ آن او یر مرے
داخہ گنوکی کے اگہ
بے مون اٹی تے چر مرے
زند اٹ تے نا ہمسایہ ہم
پلو نا ڈول آ گر مرے

”اینو ننے دے دیگر ء
پگہ نوا وارس برے“

.....☆☆.....

نیاڑی ناگلہ

(شکوہ)

قید بُدر ٹی مرے زند پا خاموش امہ
ڈول آ تعویز نا ہر وڑ انا مرے پوش امہ
زند اٹی غم تا چڑہ کنڈ ای شیموش امہ
زہر انا پیالہ ء ای کیو چڑہ نوش امہ

نی تینے کشہ ہر وار چمن تا کنڈ آ
پوک مش تیسہ تہو اٹی نی ثمن تا کنڈ آ

عقل نیاڑی نا کڑی ٹی ء تو مشہور ارین
مون اٹی شوم انا حیران تو مجبور ارین
بندغ اس کس اَکے واَکس اَکے نن حور ارین
حق انا ہیبت ء اگہ کینہ تو **معدور** ارین

کسہ ء تینا اُرائی نا اسیکا بن نی
تینا ہیٹ آتے تباہی نا اسیکا بن نی

مُست نَس پا کہ امہ نا دا ڈوک آ بُندر
ایڑے دستار نا تموک وا ایڑے نا گڈر
جند انا ہم تو اسل چا کہ الو نے خبر
نی پخ آن خن تو کریسک ولے دا پا کہ امر

ناس اکن تینا کرلیس گلڈ ء نیلام امہ
گنکسہ وانگڑ ء کیلا نا وڑاٹ خام امہ

اے تم آ زند تدیفنگ تو آسانی نَس
نئے کہ خوج اس دن ء نَسک نئے کہ وادانی نَس
زند واہم ننا اے وخت ائی تاوانی نَس
نئے دنو نا وڑ ء مچ خلق ائی مہمانی نَس

نے نا ہمسرتو ایس سر کرے جائی دیرئس
کرے سہدار اسہ بندغ ہمو مائی دیرئس

غم کنے ئس نا اسہ چا کہ ہزار آتیٹی
ای نے پٹاٹ گلی کوچہ دیار آتیٹی
بندغ آتیٹی نے پٹاٹ نی نہار آتیٹی
روزگار اف نے نوا کاس مزار آتیٹی

ہیت ڈکنگ متو کہ اُست انا دلداری ٹی
پن ء نا ککڑ آ ای ہلکٹہ بیداری ٹی

ای مفر زندگی دن چاکہ مصیبت نے کن
شار اٹی ہل مروس ہچ سلپرو ء پت نے کن
گمک ہر جاگہ غا اڈوک ء حکومت نے کن
ٹوپ ایہن نا سڑانے ہرا کا چت نے کن

ایہن نیاڑی ء تو نم پارے کہ نادان ارے
زند انا ہر اسہ پہلو ٹی اُو نقصان ارے

زند نن تو مرے چا کے گڑا آبادی ء
نن کن بندی ء امہ نم کے ہر آزادی ء
جنگ ہم کیسہ خلیسہ تو دا بے دادی ء
ظلم تو نن سہنہ پن نما فریادی ء

نقش تینا تو ہر اُست آ کرینک زندہ
تیر و خنجر تا نیام آن برینک زندہ

زیب میری نا امہ پا بتو نظر اُودے
چکسا لگی ء کہ ٹیسن اسکان سر اُودے
لاٹ انا میم انا حکم ء تو کے امر اُودے
با کنا ہلپلک کہ پاو ای ہم نر اُودے

دن تو بدلیفپ کس اس زوتینا نشان آتے
گر آ ماڑی نا اگہ جاگہ مف گدان آتے

زیب دنیا نا ہنین انگا زال کار ارے
نے آ قربان ء ہم اُست اگہ آزار ارے
کنے آن بیدے پا پین دیر نا غمخوار ارے
دیر سختی ٹی کنے پا کہ نے بکار ارے

نی تینا اُست آ اتہ اے وخت ء تینا
بھاز ہوعاسہ وا پٹاسہ نی بخت ء تینا

شوق پشی نا کریسہ ولے توریسہ نراز
میزا سینگار نا لکھاسس وا ” مرغی کا دراز“
پاسہ ڈکوک ء کنا پت کنا کن تون ء راز
نی کنے پاکہ ارے نے تینا اٹ آتیا ناز

تسونس هيل مرو تتيو ني پشي ء امه
ني پا تلوار نا جل اٹ کريں کشي ء امه

مون ايتو نے اگہ شار آ تو نے شام مریک
انت انا پاوه نے اے جوان انگا گیرام مریک
امه وا پاسه کنا زند ائی آرام مریک
هر اسه شوق کنا جند انا لیلام مریک

دشت تو دشت ء وا سر یاب ء خنانٹ ای چوه
بیدے نے آن وا پا دیر ء هرانٹ ای چوه

نی اریں کن تو وا تموک نا سیخا ایڑے
کتو سخت اس ولے پن نارے دریا ایڑے
داڑے بدرنگ ولے پارہ نے زیبا ایڑے
تپره انت اسے کن دیر ء نا تینا ایڑے

ہم کنے آن گلہ ء کہ وفا دار افک
بے وفا ای تو اگہ او ہم تو دلدار افک

پین ہم بھاز ء اراء، اوتیٹی بیکار ء ارے
بندغ ء اوتیٹی ہم کس تا تو بیمار ء ارے
ارے جنگوڑو نادیسہ او زاکار ارے
ارے دون ء کہ ارے آن تینا بے زار ارے

مہربان اس ولے ایلو تیکن حیران اٹ ای
کنا ہر مہر ء کہ ہم نے آ مہربان اٹ ای

نے خواہوٹ کنا چند حیران ارے
زندگی چارہ کنا نی تو بس تاوان ارے
جائی پاوہ ، کنا کل ء دا ارمان ارے
خنو ہمسرتے تینا زند اوتا جوان ارے

شار مخو کے ننے آنے خبر اف چاوه
نے کن پنڈنگ آن سوا پین کسراف چاوه

شوم نی پاکہ کنا تینا ارے انت قصور
بکار ء پرس کنے پاسہ کہ نی ہرف کٹور
بہاٹی موٹر اس ہلکس نئے تحاسک مزور
تسونس انت کنے پاکہ وا خواسہ نی حور

چاوه نا وخت چٹکی نا نے یات افک
نا ہے وخت انا عادت ہے نا جات افک

انت اکن زندارے دن کہ دانیٹھی نا عذاب
نم امر کیرے کبو نم تو ارے انت حساب
ارے بس نن کے اسہ برخہ ارے نن کے نقاب
ارے ہیٹ اٹ ننا ہنداخہ اثر دن کہ زراب

ہیت اگہ کین ننا چند انا رسوائی ء
ساہ ء کین ندر ولے پن ننا ہرجائی ء

نن مگہ افنک بندغ کہ نما ء دنیا
پا ہرا درڈ انا بندغ نا دوا ء دنیا
نن کے ایہن ہے وخت آن سزا ء دنیا
بس اسہ ہیت اسے درڈ آتا اُرا ء دنیا

بادشاہی سے نا دن کہ کس اس غلام مرے
زند بندر ٹی ننا سہب مرے شام مرے

.....☆☆.....

خیرات ناندارہ

خدا ایماندار ء بہشت اُٹی دے
برنج اس بھاز مزہی ء بسینو
خدا ایماندار ء بہشت اُٹی دے

امہ لائح سخی نسک گچین او
وا ہر جمعہ غا خیرات اس کریکہ
برنج اٹ سو ء اخہ بسفیکہ
خدا ایماندار ء بہشت اُٹی دے

اڑے! بھلو پلیٹ اس داڑے ایتس
ولے سوتے زرس خامہ خنٹک
اڑے! شمو ننے ہم دیر اس ایتس
شکر خان نی پلیٹ اس دانگ ایتے

برنج ہم خامہ دستخ مسنے وا
امہ خیرات ء ایماندار نا کس
مسہ ڈش آن پد الے مرے بش
گچین ء سنگت اس نس زندگی ٹی

اڑے گل خان زرس سو کم ء داوار
ولے داسا برنج نا جوان سنگت
کنا خیال دیگ ہم آخیر مسک

.....☆☆.....

(اردو نا شعری سیان خیال تے بلوک ء)

شاعر

بروک آچین انا سوج آتا جواب اس تو کریٹ
شیر لکھاٹ یا دُزاٹ کتاب اس تو کریٹ

شاعری کیک تو بھلو سے چناس اف سنگت
مقطع ٹی تینا پن ء شاغ گناس اف سنگت

شیر ء ”منظور“ ناٹ وار ای لکھاٹ وا
سخ ”اقبال“ ء مونی تسونٹ ہڑسانٹ وا

چاسہ اے دیرِ ع ہے ”لمبہ“ ء لکھانے دے
کنا مون آتینا شیرِ آتے ہم ڈکھانے دے

سخ ہلنگ کے بریک ایکا ”لیاقت“ ہڑدے
شاعری ہیل کنے ایچے، کیک منت ہڑدے

دن تو اصلاح کیوہ ”شاہ بیگ“ نا شیرِ آتے ہم
”سوز“ ء ہڑدے ای سخ اتوہ بحر آتے ہم

”ماز“ ڈکھک تینا شیرِ آتے کنے آن ہڑدے
باز ڈکھک تینا شیرِ آتے کنے آن ہڑدے

شاعری ہیل کنے آن ”مراد“ ہم تو کرے
کس کنا فن کہ ”حمید“ ء دا ”شپاد“ ہم تو کرے

چاسہ ”صابر ندیم“ ء اے کہ ملاس ء مہراٹ
اونا ہر لوز ہشنگوک ء خلاس ء مہراٹ

”دیرو خاخر“ کہ کرے شاراٹی اودے چاسہ
خلق انا خلق آہرک خاراٹی اودے چاسہ

دن تو شا کر نا ندیم آن کتاب ء ڈکاٹ
بحر ء تسوٹ ولے اوڑا ن حساب ء ڈکاٹ

اے کہ سیجاٹی خوانک است انا دتر ہڑدے
شیر لکھانے کنے پا کہ او امر ہڑدے

.....☆☆.....

(اردو شاعری سیان متاثر مر سہ نوشتہ کنزگانے)

بھلا شاعر

دا ہیئت انا او کن تو سوخ روخ کریکہ
خاخو ۛ او بد رنگ ہمہ کونخ کریکہ

پارے کہ بہ پا دیر ارے وخت انا شاعر
لوز آتے تھے جوان مرے بحر انا ماہر

پاریٹ کنا با ۛ اگہ ملپہ تو جوان ۛ
ای متکن اُٹ ہندن کنا متکن دا زبان ۛ

پارے گڑا نی پا ہرا نا شاعر ۛ بھلا
پاریٹ ہنک کرنے بہا شکر ۛ پھلا

پارے کنے کننا ورندی بکار ارے
نے تون اگہ اف تو کنے پین یار ارے

پاریٹ بہ نی لکھ ”رزاق صابر“ ء بھلا
پارے کہ او تو اردن اٹ شیر آتے ہم الا

پاریٹ گڑا لکھ نی ”بیدار“ ء شاعر اس
پارے امہ نی پاسہ او بیزار ء شاعر اس

پاریٹ گڑا لکھ نی ”افضل مراد“ ارے
پارے اونا مزاج تو وخت آن شپاد ارے

پاریٹ اڑے شوم گنوک اس یا سار اٹی
پارے نی چپ کہ یار بھہ دون خار اٹی

پاریٹ گڑا ”حنیف“ ننا شاعر ء بھلا
پارے گڑا نا چا او تینا دو تے ہم سلا

پاریٹ گڑا نا شاعر اس ”اقبال ناظر“ ء
پارے آسل نے پاو او بے خیال ناظر ء

پاریٹ بر اسٹ اس ”منظور بلوچ“ ارے
پارے امہ نی پاسہ کہ ہندا ٹی سوچ ارے

پاریٹ گڑا لکھ بھلا شاعر ء ”منصور“
پارے اوڑان جوانے لکھ ”چشم بد دور“

پاریٹ گڑا لکھ نی لیاقت سنی ارے
پارے کنے سما ء کہ او ہم پنی ارے

پاریٹ ارے ہم تو بس ”صابر ندیم“ ارے
پارے او یار چُپ کہ او اخہ قدیم ارے

پاریٹ ”رحیم ناز“ یا ”شیدا“ ء لکھ نی
پارے امہ نی پاسہ او بے جا ء لکھ نی

پاریٹ حیدر آتش آ محک جهان کل
پارے ہمو اسٹ ۽ نما ہم خنان کل

پاریٹ راسکوه ٹی ”غمنخوار حیات“ ارے
پارے اوگنوک چپ کر، نے انت یات ارے

نی ضد انا خلوک چڑہ ہیت پوریسہ
پارے، امر نی علم آ کنا ہور توریسہ

پاریٹ ”وحید زہیر“ ۽ اگہ لکھسک گڑا؟
پارے گڑا افسانہ نگاری نما انا

پاریٹ گڑا لکھ نی سائر عزیز ۽ بس
پارے او تو خطاط نا ماہر عزیز ۽ بس

پاریٹ گڑا شاعرس ”عارف ضیاء“ ارے
پارے او تو تلخو نا ہم جن ۽ تباہ کرے

بس داسہ گڑا لکھ ”ظہور“ شاعر ء بھلا
پارے اونا ”منیر“ اوڑ کے جاگہ ءِ اِلا

پاریٹ گڑا لکھ نے ”محسن فگار“ ارے
پارے ای ہم تو چاوه کہ نے باز یار ارے

پاریٹ گڑا لکھ نی ”صابر وحید“ ارے
پارے گڑا مستونگ اٹی دن تو ”حمید“ ارے

پاریٹ ”یوسف“، کس وا ”یوسفی“ اس ہم ارے
پارے ہرس تو دکنہ ”علی“ اس ہم ارے

پاریٹ گڑا لکھ نی ”حامد گل“ ءِ ننا
پارے او تو خطاط اسہ اودہم نا خن خنا

پاریٹ گڑا لکھ نی ”نور احمد“ ءِ شاعر
پارے ہمہ وا پاسہ او خوش آمد ءِ شاعر

پاریٹ گڑا شاعرے ”ہنین“ ننا بھلا
پارے ہمو معصوم ءِ خنانو چُتا بھلا

پاریٹ گڑا لکھ ”ظہور زیب“ ءِ شاعرئس
پارے نوا خنس نی پٹہ جیب ءِ شاعرئس

پاریٹ اسل یار نی ضدی اریس ین
پارے اگہ منس نی ہم پڈی اریس ین

(1) قیوم بیدار۔ (2) پروفیسر مان منصور۔ (3) حاجی شاہ بیگ شیدا۔ (4) ظہور
صدیقی، شاہد منیر۔ (5) ذولفقار یوسف، یوسف حسن یوسفی، علی ساقی۔ (6) نور احمد
نور۔ (7) ابراہیم ہنین

.....☆☆.....

کتاب آک
آماج ادبی دیوان (رجسٹرڈ) مستونگ

2010	منقبت مرتب: بشیر شاد	گلزار یکپاسی	1
2013	تعارف و شاعری میر غلام جیلانی / ممبران عبداللہ جوہر	آماج نارنگ آک	2
2016	نعتیہ شاعری مرتب: میر غلام جیلانی	شان مصطفیٰ	3
2016	براہوئی شاعری عطاء انجم	چنتہ	4
2016	براہوئی شاعری مرشد ساہین انور شاہ	دژدع ناچنپر	5
2016	براہوئی شاعری محمد ایوب دلسوز	باسن آخو بیک	6
2016	اردو ساہین انور شاہ	جائزہ رپورٹ	7
2017	براہوئی بدل / رحیم ناز اقوال	زر قول آہیت آک	8
2017	افسانہ عامر فیاض	باریم	9
2017	براہوئی شاعری سفر ناز	مہر اناسفر	10
2017	براہوئی شاعری نذیر حسرت	نیم شف	11
2017	براہوئی شاعری ہدایت فدا	زوار	12

2018	براهوئی شاعری عبدالنبی انجم	13	سخت
2018	افسانہ عبدالرازق ابا بکی	14	بے ہند آ بندغی
2018	افسانہ حسن ناصر	15	چیہانٹ